

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1708/2021
04.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Радомир Петровић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за стамбене услуге „НИШСТАН“ из Ниша, чији је пуномоћник Жељко Иветић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 368/21 од 02.02.2021. године, у седници одржаној 04.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 368/21 од 02.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 349/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је као незаконито поништено решење туженог бр. .. од 10.06.2016. године о отказу уговора о раду „којим је тужени тужиоцу престао радни однос“. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, као и да му призна сва права на раду и по основу рада. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 368/21 од 02.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 349/20 од 15.10.2020. године.

Тужени је против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време, на пословима ... радника, на основу закљученог уговора о раду од 14.09.2011. године. Решењем туженог бр. .. од 10.06.2016. године, тужиоцу је отказан наведени уговор са анексом, применом отказног рока из члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду у вези члана 22. Закона од начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, због престанка потребе за тужиочевим радом услед организационих промена. Тужиоцу је радни однос престао дана 14.06.2016. године уз исплату отпремнине у законом прописаном року од 30 дана од дана престанка радног односа. У извршењу Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему јавног сектора града Ниша за 2015. годину („Службени лист града Ниша“ број 106/2015) тужени је 03.03.2016. године донео нов Правилник о организацији и систематизацији радних места бр. .. на који је сагласност дало Градско веће града Ниша решењем бр. ../2016-03 од 24.03.2016. године. Правилник је оглашен преко огласне табле туженог 30.03.2016. године, а на снагу је ступио 07.04.2016. године. Овим Правилником је број извршилаца на пословима „... радник“ смањен са осам на седам. Дана 07.04.2016. године тужени је донео Одлуку о утврђивању броја запослених за чијим радом престаје потреба у предузећу бр. .. којом је поред осталог утврђен престанак потребе за радом једног запосленог на пословима и задацима радног места ... радника у Служби ..., Сектор ..., због смањења броја извршилаца на пословима радног места. Тужиоцу је достављен анкетни лист од 08.04.2016. године да се изјасни о намери да му радни однос код туженог престане на основу закљученог споразума уз исплату новчане накнаде. Дана 11.04.2016. године тужилац се изјаснио да такву намеру нема. Тужени је оспорено решење бр. .. донео 10.06.2016. године, које је тужиоцу достављено стављањем на огласну таблу туженог у смислу члана 185. став 4. Закона о раду на начин што је објављено 22.06.2016. године, а са огласне табле скинуто 30.06.2016. године. Тужилац је законитост наведеног решења оспорио предметном тужбом коју је благовремено поднео 29.08.2016. године, тражећи поред поништаја и враћање на рад.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили захтев тужиоца и поништили као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05... 75/14), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то: 1) ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Имајући у виду чињеницу да је решење туженог бр. .. од 10.06.2016. године о отказу уговора о раду донето у поступку рационализације (смањења) броја запослених на неодређено време у систему јавног сектора, у извршењу Одлуке о максималном

броју запослених на неодређено време у систему јавног сектора Града Ниша за 2015. годину („Службени лист града Ниша“ број 106/2015), а применом отказног разлога из члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду, Врховни касациони суд налази да је правилно становиште нижестепених судова да у конкретном случају тужени није доказао да је решење о отказу уговора о раду засновано на претходно спроведеном поступку бодовања запослених на истом радном месту (тужиоца у конкуренцији са преосталих седам извршилаца на радном месту ... радника) правилном применом претходно утврђених мерила и критеријума. Основано је налажење нижестепених судова, да и у ситуацији када је послодавац у обавези да донесе Програм решавања вишка запослених и у ситуацији када наведену обавезу нема, не даје право послодавцу да без одређених критеријума сам одлучи који запослени представља вишак. Стога није било основа за доношење решења о отказу уговора о раду сагласно цитираној одредби члана 179. став 5. тачка 1) Закона о раду.

Како је тужиоцу незаконито престао радни однос, правилно је применом члана 191. став 1. Закона о раду обавезан тужени да тужиоца врати на рад.

Врховни касациони суд није посебно ценио наводе ревизије имајући у виду да се у ревизији у суштини понављају наводи истицани у жалби који су били предмет детаљне и правилне оцене у другостепеној пресуди.

С обзиром на изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић